

men at Udtalelsen var af en særdeles almindelig Karakter. I hans egen Gengivelse staar der: „Og det var maaske noget, som vi blødagtige Mandfolk kunde have godt af at prøve, thi vi var blødagtige og aldeles ikke Soldater, i hvert Fald ikke alle sammen“. Der er altsaa Undtagelser ogsaa efter denne Forklaring, men at Udtalelsen er af meget omfattende Karakter, tror jeg ikke, man let kan bestride.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at det var Premierløjtnantens Forklaring, der var Grundlag for Dommen. Det er det, og det er selvfølgelig fuldkommen rigtigt. Saa længe der ikke er ført fuldt juridisk Bevis for, at den anden Udtalelse er faldet, saa maa man lægge vedkommendes egen Forklaring til Grund for Dommen. Det er det, der er sket. Den anden Udtalelse er imidlertid for det første beediget af et af Vidnerne, og for det andet taler flere af Vidnerne saa stærkt i samme Retning, at der er adskillig Grund til Formodning for, at Ordene dog har været drejet saa nogenlunde hen i den Retning. Jeg vil ikke sige, at Ordene er faldet som angivet, det er ganske overordentlig svært at faa udfundet de enkelte Ord. Men det er heller ikke for mig det afgørende, det afgørende for mig er, at selv om Ordene er faldet nøjagtigt, som Premierløjtnanten siden forklarede, saa var disse Ord ikke af en rigtig og heldig Karakter, men saadanne, at der var Nødvendighed for at gribe ind.

Frijs: Hvis jeg ikke har misforstaaet den højtærede Minister, udtalte han, at den Tone, der var gaaet igennem Landstingets Forhandlinger, den Lidenskab, der havde vist sig der, vilde vanskeliggøre Opretholdelsen af Disciplinen i Hæren, vanskeliggøre ham hans Opgave. Jeg kan nu ikke se, at Tonen, selv om den har været noget varmere, end den plejer at være her i Landstinget, er meget forskellig fra, hvad man til daglig ser i det andet Ting, saa jeg kan ikke tro, at den højtærede Ministers Hverv i og for sig er blevet ham vanskeliggjort. Men jeg er ganske enig med ham i, at hvis der i det hele taget under disse Forhold ikke alene her i Tinget, men ogsaa udenfor Tinget af Politikere kunde blive udvist saa megen Forsigtighed som muligt i Udtalelser om vor Hær og vort Forhold til Udlandet, vilde det være heldigt.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem (Frijs) mente, at de Udtalelser, der var faldet her i Tinget, ikke havde været saa lidenskabelige, at de kunde vanskeliggøre Opgaven. Nej, det kan jeg egentlig give det ærede Medlem Ret i. Jeg har da ogsaa kun sagt, at vi var ved at glide ind i en lidenskabelig Tone, og at hvis man fortsatte paa den Maade og i det hele taget førte stærk Lidenskab ind paa disse Omraader, bygget paa enkelte Tilfælde, hvor Bedømmelsen af den enkelte Person kom med i Betragtning, kunde det medføre stigende Vanskeligheder. Jeg har forstaaet det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at han i Virkeligheden deler denne Betragtning, og jeg takker det ærede Medlem for den Advarsel mod at drive videre ind i lidenskabelig Diskussion, som han udtalte i de Ord, han nu sidst henvendte til mig.

Godskesen: Den højtærede Forsvarsminister udtalte, hvis jeg forstod ham ret, at Redaktørerne af de Blade, hvori Artiklerne havde staaet, havde givet Forfatterne Attest for, at de var paalidelige Folk. Hertil skal jeg for det første bemærke, at dette kunde man dog ikke vide, da Artiklerne forelaa, og dernæst skal jeg tillade mig at henvise til, hvad jeg i mit Indledningsforedrag bemærkede om den Maade, hvorpaa Forfatterne — jeg kan sige gik i Stykker, da de kom i Forhør den 2. September.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. Pedersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Næste Møde afholdes Tirsdag den 23. Marts Kl. 2 med følgende Dagsordenen:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.